

slesvig, et Omraade, der jo dengang var dansk. Af denne Grund er Karmindompappen uberettiget slæbt med — selv i nyere danske Fugleværker — som dansk Fugl, indtil den nu med fuld Ret kan indtage sin Plads i Listen over Danmarks Fugle.

Litteratur.

- SALOMONSEN, F. 1940: Kragefugle paa Christiansø. — Dansk Ornithologisk Forenings Tidsskrift, Vol. 34.
- SCHAANNING, H. TH. L. 1936: Vingede Skarer — Trekkresultater fra Utsira. — Stavanger Museums Arshefte 1935—36.
- 1939: Fortsatte Trekkresultater fra Utsira 1939 med Beskrivelse av 6 for Norges Fauna nye Fuglearter. — Stavanger Museums Arshefte for 1937—38; Stavanger 1939.

MINDRE MEDDELELSER

Nedenfor offentliggøres endel ornithologiske Iagttagelser, som er indsendt af Medlemmerne siden sidste Offentliggørelse af „Mindre Meddelelser“ (D. O. F. T. 34te Aarg., 1940, S. 187—214). — De indsendte Meddelelser, der ikke mentes egnede til Offentliggørelse, er indgaaet i Foreningens ornithologiske Kartotek.

Red.

Graagaas, *Anser anser*, som Ynglefugl i Gundsømagle Sø.

Graagaasen er nu atter Ynglefugl i Gundsømagle Sø. Et enkelt Par med 5 Gæslinger saas paa en Excursion d. 1. Juni 1941.

C. A. BLUME.

Bramgaas, *Branta leucopsis*, paa Saltholm.

Paa en Excursion til Saltholm d. 10. Maj 1941 blev der set 1 Bramgaas; den gik og græssede ved en af Smaasøerne. Den var i Selskab med en Graagaas. Da vi havde betragtet Gæssene i nogen Tid og efterhaanden var kommet dem for nær, fløj de ud over Øresund.

C. A. BLUME.

Toppet Lappedykker, *Podiceps cristatus*, ynglende i Koloni.

5. Juni 1940. I den inddæmmede Vejle, „Ulvedyb“, mellem Gøl og Øland, ca. 1,2 km N. for Gøl Bjerg, findes en lille Sivholm, vel ca. 200 m² stor. Uden for Holmen saas 34 Toppede

Lappedykkere svømmende, men der viste sig at være mange flere. Enkelte saas flyve fra Holmen ud paa Vandet, og mellem Sivene fandtes Reder som følger, alle anbragt ret nær Vandkanten: 4 Reder med 5 Æg, 9 Reder med 4 Æg, 7 Reder med 3 Æg, 6 Reder med 2 Æg og 3 Reder med 1 Æg. Ialt 29 Reder med 92 Æg. Alle Reder var omhyggelig tildækkede med fugtige, halvraadne Plantedele. I syv af Rederne med 2, 3 og 4 Æg var et af Æggene af udpræget lyseblaa Farve.

A. CHR. RAFN.

Triel'er, *Burrhinus oedincnemus*, set i Danmark.

2 Triel'er saas d. 14. Sept. 1939 paa en Mark ved Ringsbjerg S.V. for Køge; de færdedes i en Flok Viber, hvor de løb ret hurtigt, idet de nikkede med Hovedet og slog med de lange, spidse Vinger; de var bange for Viberne, naar disse kom dem for nær, og de dukkede sig, naar Viberne fløj hen over dem. — 5 Trieler blev set paa ganske nært Hold d. 1. August 1940 paa Køge Nordstrand; de var meget tillidsfulde og man kunde fløjte dem til sig.

A. VINDEBALLE.

1 Triel, ♀ ad., blev d. 18de December 1940 fundet i forkommen Tilstand paa Borre Strand paa Møen af Gaardejer OLAV NIELSEN; han tog den med hjem for at fodre den, men den døde Dagen efter, da den var yderst afmagret. Dens opstillede Skind findes nu paa Sorø Akademi.

A. VALENTINER.

Hjejle, *Charadrius apricarius*, rugende i en Roemark.

D. 15. Juli 1940 modtog jeg Meddelelse fra ARNOLD NIELSEN, „Pølsmark“, Tim, om, at han havde fundet Rede af Hjejle. Da jeg kom derover, viste Hr. NIELSEN mig Reden, der var bygget i en Roemark, som stødte op til Heden. Reden laa i selve Roerækken og var derfor undgaaet at blive kørt op. Der var 3 Æg i Reden, 2 af dem var spraaede. Natten mellem d. 17. og 18. Juli forlod Ungerne Reden. — Det bemærkes, at samme Hjejlepar havde bygget Rede i samme Roemark en Maaned forinden, men da blev Reden kørt op. C. STAMPE.

Sortgraa Ryle, *Calidris maritima*, paa Amager.

Paa Amagers Vestkyst udfor Kongelund opdagede en af

Deltagerne i en Excursion d. 6. Oktober 1940 en Sortgraa Ryle. Rylen stod paa Strandbredden og lod sig længe betragte af os paa faa Meters Afstand. Den var i Selskab med 7—8 Præstekraver, men disse fløj længe før den meget tillidsfulde Ryle. Da den Sortgraa Ryle fløj, hørte vi dens Stemme, der afviger stærkt fra andre Rylers.

C. A. BLUME.

**Odinshøns, *Phalaropus lobatus*, iagttaget paa Træk
i 1940 og 1941.**

18. 8. 1940: saas 2 i en lille Sø ved Saltbækvig (B. SØLLING,
TH. FRØLICH).
25. 8. 1940: iagttoges 1 ved Tempelkrogen i Isefjord (C. A.
BLUME, H. WONSILD).
26. 8. 1941: saas 1 i et Vandhul paa Tømmerup Overdrev
paa Amager (SV. LARSEN, CHR. SVENDSEN,
TH. FRØLICH).
30. 8. 1941: saas 2 i et Vandhul paa Saltholm (SV. LARSEN).
Ornithologisk Kartotek.

Svartbage, *Larus marinus*, ynglende ved Læsø.

Omkring 20 Par Svartbage ynglede i 1941 paa nogle Sandrev ca. 1 Sømil S.V. for Sydspidsen af Storholm ved Læsø's Sydkyst. Rederne var byggede af Blæretang og var ca. $\frac{1}{2}$ m høje. Fisker HARALD MADSEN, Vesterø, havde allerede i 1940 set denne Yngleplads, og han har i Brev meddelt, at den ligger ca. 15 Minutters Gang fra Land; da Øens Befolkning desværre samler mange Æg paa Holmene, og da der derfor kunde være Fare for, at de opdagede „hans“ Reder, gik han ud og sikrede sig 5 Æg af forskellige Reder, saaledes at Arten med Sikkerhed kunde konstateres. Disse 5 Æg blev indsendt til Zoologisk Museum, hvor deres Maal tydelig viste, at det var Svartbagæg.

L. SVENDSEN. R. HØRRING.

Gulbenet Sølvmaage, *Larus argentatus*, fra Færøerne.

I et ved tidligere Lejlighed citeret Brev (D. O. F. T., XXXV, 1941, p. 59) fra Konservator NIELS PETERSEN, Færøerne, meddeler denne bl. a. følgende:

„Jeg vil spørge, om det er almindeligt at træffe Sølvmaage, *Larus argentatus*, med gule Fødder. I Maj 1939 nedlagde jeg nemlig en Sølvmaage her ved Bygden. Senere opdagede jeg; at Fuglen havde gule Fødder, dog ikke saa stærkt gule som Sildemaagens-

Jeg tror dog ikke, at Fuglen var Bastard af Sølv- og Sildemaage, om saadan kunde tænkes, da den ellers havde den sædvanlige Farve og Størrelse.“

NIELS PETERSEN.

Nolsø 15. Februar 1940.

Hvad angaar den i Brevet omtalte Sølvmaage, er det meget sandsynligt, at det drejer sig om en Hvidehavmaage, *Larus argentatus omissus*. Fuglen er ganske vist ikke sammenlignet med Materiale andetsteds fra, men Meddelerens Beskrivelse gør denne Racebestemmelse rimelig. *L. a. omissus* har lysegule Fødder og tydelig mørkere Ryg end *L. a. argentatus*¹⁾, men de andre gulbenede Sølvmaageracer, der maaske kan diskuteres (*L. a. antelius* fra det nordøstlige Rusland og *L. a. atlantis* fra de portugisiske og spanske Atlanterhavsoer samt Portugals og Marokkos Atlanterhavskyster) er med Hensyn til Rygfarven mere eller mindre uskelnelige fra den paa Færøerne meget talrige Sildemaagerace, *Larus fuscus graellsii*, og den amerikanske Sølvmaage, *L. a. smithsonianus*, har kødfarvede Fødder. SALOMONSEN²⁾ omtaler kun den typiske Sølvmaage, *L. a. argentatus*, fra Færøerne.

BERNT LØPPENTHIN.

Rovternen, *Hydroprogne tschegrava*, set ved Køge.

2 Rovterner saas ved Køge Nordstrand i September 1936; de var begge udfarvede. — 1 Rovterne blev flere Gange iagttaget d. 1. 8. 1937 paa Køge Nordstrand; Fuglen kom flyvende, hvorefter den slog haardt og skraat ned i Vandet; dens Skrig lød som Hejrens.

A. VINDEBALLE.

Rovternen, *Hydroprogne tschegrava*, ved Nymindegab 1935.

Billedhuggeren ERIK COHRT har, efter at min Beretning om Rovternen var trykt, meddelt mig, at han den 20de September 1935 saa to Rovterner i Følge ved Gabet paa Nymindegab.

TAGE la COUR

Nogle Bemærkninger om Sortternens, *Chlidonias niger*, Ynglen i Gundsømagle Sø.

Den 6te Juli 1941 foretog jeg i Selskab med F. CHRISTIANSEN og Sv. POULSEN, en Undersøgelse over Sortternens Yngleforhold paa Gundsømagle Sø.

1) STEINBACHER, 1938, i HARTERT: Die Vögel der paläarktischen Fauna, Ergänzungsband, p. 495.

2) Zoology of the Faroes. Aves, 1935, p. 96.

Der blev ialt fundet 7 Reder; deraf 5 med Æg og 1 med Unger. Gennemsnitsantallet af Æg var 2, dog fandtes een Rede med 3 Æg. Man skulde tro, at Dunungerne maatte blive i Reden, det var imidlertid ikke Tilfældet her, idet de 2 Unger blev fundet staaende paa et Aakandebled i en Afstand af ca. 5 m fra den nærmeste Rede. De var dog ogsaa i Stand til at svømme og gav sig uden Betænkning i Lag med et større Stykke aabent Vand, da vi nærmede os. Rederne var bygget af friske Tagrør, dog fandtes der ogsaa fjorgammelt Materiale imellem. Alle Rederne var anbragt meget aabent og alle direkte ud til Vand, i et Tilfælde endog saa tæt at Æggene befandt sig ca. 5 cm fra den aabne Sø.

Sv. WILLADSEN NIELSEN

Tejsternes, *Uria grylle*, Kolonier paa Sejro.

Undertegnede var i Dagene fra d. 4de til 7de Juli 1941 paa Sejro for at se de derværende to Tejstekolonier. Begge er de beliggende paa Øens Nordøst-Kyst (Øens Langside) i de ca. 10—18 m høje, stejle Skrænter. Rederne er usædvanlige for Tejster, idet de er udgravede, vandrette Huller i selve Skrænten; de fleste har fra 0,3—1 m lange mere eller mindre uregelmæssige Gange. Alle var de beliggende højt oppe paa Skrænterne; nogle var lige under Grønsværen, de fleste 0,5—1 m under denne. Den vestlige Koloni, tilhørende Gaardejer BENTZEN ANDERSEN, bestod af 7 beboede Reder: 3 med hver 2 Æg, 1 med smaa Unger, 2 med store Unger, og 1 hvorfra Ungerne var udflojet (deres Exkrementer saas neden for Redehullet). Den østlige Koloni, tilhørende Gaardejer ENEVOLDSEN, bestod af 12 Reder: 7 med 2 Æg, 2 med smaa Unger, 2 med store Unger, og 1 hvorfra Ungerne var udflojet. ENEVOLDSENS interesserede og opvakte 11-aarige Søn var os en stor Hjælp ved Undersøgelsen af de ofte meget svært tilgængelige Reder. Tejsterne saas aldrig sidde paa Jorden eller Stenene. Naar de vilde paa Reden, ofte med en Smaafisk i Næbbet, baskede de direkte ind i Redehullerne. Naar de fløj fra Rederne, havde de svært ved at faa Luft under Vingerne; de „faldt“ først i en brat Bue ned fra Reden hen over Strandbredden. Om Morgen laa Tejsterne paa Vandet ret nær Land udfor Rederne, og vi havde da rig Lejlighed til at se Fuglene gøre den for

dem saa karakteristiske Bevægelse med Hoved og Hals, der har givet dem Navnet „Drikænder“; før den tilsyneladende indflydelsesrige Lærer CARL HANSEN'S Virke paa Sejro, var det efter Sigende det eneste gængse Navn for Tejsterne. Hr. BO SEJERSEN meddeler i D. O. F. T.'s 32. Aargang (1938), at han samme Aar ialt havde konstateret 43 beboede Reder; i Aar fandtes der kun 19. De paagældende Gaardejere mente, at de strenge Vintre havde været Medaarsag til denne betydelige Reduktion af Yngleparrene. Desværre synes en anden Aarsag — i hvert Fald for den østlige Kolonis Vedkommende — ogsaa at spille ind, nemlig den, at Drengene fra Sejro by betragter det som en Sport at komme til disse vanskeligt tilgængelige Reder, hvorfra de saa tager eventuelle Æg — blot for at slaa dem itu. Til nogle af de højestliggende Reder skaffer de sig dog Adgang ved at grave ned til dem gennem Grønsværen. ENEVOLDSEN, der selv er interesseret i Tejsterne, har desværre Vanskelighed ved at holde Øje med Rederne, da disse ligger paa et Terrain fjernt fra Gaarden og den øvrige Jord. Lærer HANSEN er ikke mere paa Sejro til at tale Fuglenes Sag. Det vilde være Skade, om Antallet af disse skønne og tiltalende Fugle skulde reduceres yderligere paa Sejro.

C. A. BLUME, H. WONSILD.

Alke, *Alca torda*, i forkommen Tilstand ved Hvidovre.

Hr. Kommunelærer C. BROLUND meddeler, at der i Dagene om d. 20. Januar 1941 ud for Hvidovre Strand, ved Harrestrup Aa, i en derværende Vaage laa 4—500 Alke, der befandt sig i en saa ubehjælpelig Tilstand, at man kunde tage dem med Hænderne; de var dog ikke særlig afmagrede, men snarest helt desorienterede.

HARRY MADSEN.

Bemærkninger om Skarvene (*Phalacrocorax carbo sinensis*) ved Tranekær 1940.

Da jeg medio Juni, sammen med JOHANNES LARSEN, besøgte Kolonien, havde een af de ca. 50 Fugle, vi den Dag saa, endnu de hvide Pletter paa Laarets Yderside, der er karakteristiske for Fuglen tidligt om Foraaret før Yngletiden.

Forstassistent A. WOGNSEN mente, at Skarvene i 1939 ynglede to Gange; dette var ganske givet ikke Tilfældet i 1940.

I Sommerens Løb har jeg adskillige Gange set enkelte

Skarve i Svendborg Sund ud for Christiansminde, ca. 15 km fra Kolonien.

TAGE LA COUR.

**Musevaager, *Buteo buteo*,
staaende paa „svirrende“ Vinger i Onsild Kær.**

I Tilslutning til Bemærkningen i Tidsskriftets Aargang 34, S. 196, Linie 32, 33 og 34 fra oven, tillader jeg mig herved at meddele nogle Iagttagelser jeg har gjort under mine Undersøgelser over Rovfuglenes Forekomster og Livsvaner her i min Hjemegn.

Den 15. December 1939 iagttog jeg i Sjørring Kær ved Onsild (Hobroegnen) en Musevaage staaende stille i Luften med langsomme Vingeslag som en Taarnfalk paa „svirrende“ Vinger. Da den forekom mig usædvanlig stor, men især paa Grund af Bemærkningen i HELMS: Danske Fugle i Skov, Mark og Mose, Side 68, om Vintermusvaagen: „Ofte staar den stille i Luften med hurtige Vingeslag som Taarnfalken, noget Musevaagen aldrig gør“, bestemte jeg den til at være *Buteo lagopus*, hvad det uden Tvivl ogsaa var. — Men at denne Regel, som Kendingsmærke for denne Art, imidlertid ikke er fuldt paa-lidelig, har senere Iagttagelser overbevist mig om. Den 3. April 1940 saa jeg igen en Musevaage paa „svirrende“ Vinger over Onsild Kær, men paa temmelig lang Afstand; det noget sene Tidspunkt paa Vinteren, fik mig til at tvivle om, at det skulde være *Buteo lagopus*. Dette fik jeg dog ikke konstateret ved denne Lejlighed, men derimod den 29. April s. A., da den ene af et Par Musevaager, der havde fløjet skrigende over deres Rede i Lindum Skov, pludselig gav sig til at staa paa „svirrende“ Viger, da den kom ud over Engen. Endelig den 24. Juli s. A. iagttog jeg to Musevaager svævende over Onsild Kær, efter deres pibende Skrig at dømme Unger, sandsynligvis fra foranførte Rede; den ene foretog gentagne Gange nogle ejendommelige Flyveøvelser, der begyndte med, at den en Tid stod stille paa „svirrende“ Vinger, og endte med nogle „kaade“ Kolbøtter i Luften som en Vibe.

Disse Iagttagelser, afskrevet efter mine Noteringsbøger, har overbevist mig om, og ogsaa *Buteo buteo* i hvert Fald kan træffes staaende stille i Luften paa „svirrende“ Vinger som en Taarnfalk.

AKSEL JACOBSEN.

Havørne, *Haliaëtus albicilla*, iagttaget i Sommertiden ved Nakkehoved.

Den 9. Juni 1941 blev to unge Havørne observeret fra Nakkehoved Fyr kredsene over Havet i Retning af den svenske By Viken. Det drejer sig vel her om to ikke-ynglende Individider, der har strejft om paa Fourageringstogt og paa den Maade er kommet bort fra deres rette Hjemstavn.

SV. WILLADSEN NIELSEN.

Trækkende Glenter, *Milvus milvus*, i 1940.

22. 3. 1940. 1 trak over Kongelund Kl. 15¹⁸ mod Vest.

(BØRGE PALM, H. REEH).

30. 3. 1940. 1 saas flyvende med Bytte S. for Kongelund.

(I. GERNAA).

10. 9. 1940. 2 trak over Kongelund ud over Kalveboderne Kl. 1²⁹, flyvende mod S.V. i ca. 150 m Højde (TH. FRÖLICK).

Ornithologisk Kartotek.

Glente, *Milvus milvus*, over Falster.

Søndag den 31. August 1941 saas ved Sillestrup Strand paa Falster et Eksemplar af Glente. Fuglen kom trækkende i stor Højde mod S.V. Den blev iagttaget i en meget lysstærk Kikkert, og pludselig begyndte den i det klare Solskin at vise alle sine Evner som Flyver, saaledes at den blev set under alle Synsvinkler.

H. W. HANSEN.

Iagttagelser af Fiskeørne, *Pandion haliaëtus*, paa Træk i 1940 og 1941.

6. April 1940: 1 saas Kl. 10¹⁰ trækkend nordpaa i ca. 150 m Højde ved Charlottenlund Station (ERIK SINDING).

14. April 1940: Mellem Kl. 10 og 11 saas ved St. Hulso ved Frederiksdal først 1 trækkende mod N. i ca. 300—400 m Højde, senere 1 flyvende lavt ved Søen (ERIK SINDING).

20. April 1940: 1 kredsene over København ved Krydset Vesterbrogade—Kingsgade i ca. 100—150 m Højde, forsvandt mod N. eller N.Ø. Kl. 14⁵⁰ (ERIK SINDING).

Slutn. af Maj 1940: 1 saas paa Vest-Amager ved Kongelundsvejen paa Højde med Tømmerup henad Aften.

(LEOPOLD GROVE).

5. September 1940: 1 trak fra Kongelund ud over Kalveboderne Kl. 12²⁰ mod S.V. (PREBEN METZ).

15. September 1940: 1 saas i Søborg Mose Kl. ca. 8 fange en Fisk og flyve bort med den (C. J. TILLISCH m. fl.).

15. September 1940: 1 trak hen over Kongelund Kl. ca. 10 med Kurs mod S.V., og Kl. ca. 2 saas 1 over Kysten Syd for Kongelund, ligeledes flyvende mod S.V. (C. A. BLUME m. fl.).

5. April 1941: 1 trak mod Ø. i ca. 400 m Højde over Kronborg Kl. 10²⁵ (ERIK SINDING).

6. April 1941: 1 saas ud for Kongelund, Kl. 11, flyvende langs Kysten mod S.S.Ø. i ca. 1—200 m Højde (TH. FRØLICH m. fl.).

6. April 1941: 1 iagttoges i Grib Skov ved Esrum Sø paa D. O. F.'s Ekskursion (C. A. BLUME).

10. April 1941: 1 saas ved Hundige Strand Kl. 14²⁰ og 1 smst. Kl. 16⁵⁰, begge trækkende N.N.Ø. i 400—500 m Højde (ERIK SINDING).

11. April 1941: 1 fløj hen over Kongelund Kl. ca. 3 mod S.V. (H. REEH).

17. Maj 1941: 1 fiskende i Fiil Sø (P. METZ, BØRGE PALM).

21. Maj 1941: 1 saas flyvende ind fra Vesterhavet over Blaabjerg Klit paa Træk mod N.Ø. (P. METZ, BØRGE PALM).

31. August 1941: 1 saas paa Træk over Dyrehaven Kl. 15⁵⁵, flyvende nærmest vestpaa, meget højt (P. METZ).

6. September 1941: 1 trak fra Kongelund ud over Kalveboderne i ca. 50 m Højde mod S.S.V. Kl. 11⁵⁵, og 1 trak ud smst. Kl. 2⁴¹. Den sidste slog sig dog ned paa en Bundgarnspæl ca. 1 km ude (TH. FRØLICH m. fl.).

6. September 1941: 1 saas med Bytte i Fiil Sø (C. A. BLUME, H. WONSILD).

8. September 1941: 1 fløj over Tømmerup Overdrev Kl. 5²⁰ i ca. 200 m Højde mod S.S.V. (TH. FRØLICH m. fl.).

Ornithologisk Kartotek.

9. April 1941: 1 iagttoges ved Sjølsø, med ca. 40 Krager og Alliker efter sig. O. SØNDERHOUSEN.

Den 31. August 1941 saas 1 Fiskeørn Kl. ca. 19 ved Kalø Vig ved Sakskøbing. Ørnen kom ganske lavt ude fra Smaalandsøhavet med en Fisk i Fangerne; den satte sig paa en Hegnspæl inde paa Engene; lidt senere fortsatte den sin Rejse og forsvandt ude i Nord. H. W. HANSEN.

Ellekrage, *Coracias garrulus*, set ved Køge.

En Ellekrage saas ved Køge i Sept. 1936; den fløj over Landevejen ved Lellinge Skov.

A. VINDEBALLE.

Nøddekrige, *Nucifraga caryocatactes*, fundet død i Hareskov.

Paa en Cykletur til Hareskov sidst i Juli Maaned 1940 fandt jeg en død Nøddekrige. Da jeg fortalte Hr. Kontorchef KOEFOED om Fundet, opfordrede han mig til at meddele det, da det maaske kan have Interesse.

HELGE HALSKOV.

Rødrygget Tornskade, *Lanius collurio*, ynglende i Nordjylland.

Paa de bevoksede Skrænter ned mod Havet, umiddelbart Nord for Svinkløv Plantage, findes Rødrygget Tornskade som Ynglefugl hvert Aar, hvilket menes godtgjort gennem følgende Iagttagelser:

18. Juli 1937. En Tornskade-♂ sad paa en Kvist i Krattet og spejdede omkring, fløj snart efter hen paa en anden, og saa paa en tredie Kvist, hvorfra den fik Øje paa et Bytte, som den fløj ud efter og ogsaa fangede, et eller andet større Insekt. Saa tilbage til den første Kvist, hvor det tydeligt saas, at den pillede Vingerne af Insektet, og lod disse falde til Jorden, hvorpaa den forsvandt ind i en Busk med sit Bytte.

21. Juli 1939. I en Enebærbusk ved Foden af en Kløft i Skrænterne sad en Tornskade og madede en udfløjen Unge. To Dage senere saas hele Familien paa samme Sted. Et Par udføjne Unger blev madet af ♀, medens en tredie Unge sad lidt derfra paa en Gren og pudsede sig.

5. Juli 1940. Ved Foden af Skrænterne, indenfor den lave Klitrække, findes spredt Bevoksning af Enebær, Havtorn og lignende. Et Par Tornskader saas jage Bytte paa denne Lokaltet, og paa en Havtornbusk fandtes en Guldsmed, 4,5 cm lang, spiddet paa en Torn, med Ryggen nedad. Fra en stor Enebærbusk tæt ved hørtos Tornskadens Unger skræppe op, og ♂ saas flyve uroligt omkring. Reden fandtes i Busken og indeholdt fire store, fjerklædte Unger. Dagen efter var Ungerne fløjet af Reden og saas flage i Buske i Nærheden, ledet af de gamle Fugle. Reden var nydelig udført af tynde Grene, Bastrevler og lignende og foret med Mos. Redeskaalens indven-

dige Diameter var 10 cm, og Reden var anbragt 55 cm over fast Jord. Paa Redekanten fandtes en Bolle Gyld, der indeholdt Ben og Kitindele af Skarnbasse. Fra Toppen af Skrænten saas Fuglene bringe Føde til Ungerne, der flagrede omkring i Toppen af Buskene.

17. Juli 1940. Paa Telefontraade ved Landevejen lige Øst for Sebbersund Bro sad et Tornskadepar. Nord for Vejen er Strandeng bevokset med en Del Rør og Tidsler. ♂ flyver ned og sætter sig paa en Tidsel, hvorfra den flyver ud og snupper en Sommerfugl i Flugten, flyver tilbage til Tidslen og fortærer den hurtigt. Et Øjeblik efter styrter den sig hovedkuls ned paa Jorden mellem Rørene og flyver kort efter op paa Telefontraadene med et lille Firben i Næbbet. Syd for Vejen er et Kær bevokset med Buske af Pil og lign. Herfra høres Tornskadeungernes hæse Skrigen og ♀'s Skænden, og af og til ses en udfløjen Unge flagre omkring i Toppen af en Busk. ♂ flyver ned og sætter sig paa en Kvist med sit Firben i Næbbet og forsvinder noget efter ned i en stor Busk.

A. CHR. RAFN

Drosselrørsangeren, *Acrocephalus arundinaceus*, ynglende ved Maribo Sø.

Den 9. Juni 1941 iagttog jeg et Par Drosselrørsangere ved Maribo Sø; at det drejede sig om et Par, som yngler, er der ingen Tvivl om, da begge Fugle var travlt optaget af at flyve med Foder ud til en mindre Sivholm, hvor det desværre var umuligt at komme ud for at eftersøge Reden. Jeg har kun én Gang tidligere konstateret Arten ved Maribo Sø, nemlig i 1940; det drejede sig da kun om en enkelt Fugl — muligvis paa Træk.

H. W. HANSEN.

Rørsanger, *Acrocephalus scirpaceus*, paavirket af Grammofon.

Som et Kuriosum kan det meddeles, at en Rørsanger i Maj 1940 i en Have i Sundby paa Amager ganske øjensynligt blev tilskyndet til baade at synge kraftigere og mere vedholdende ved at høre en Grammofonplade blive spillet, der gengav en Rørsangers Sang. Før og efter at denne Plade blev spillet ret nær ved det Busket, hvori den opholdt sig, sang den meget spædt og kun med faa Toner ad Gangen. Under Grammofon-

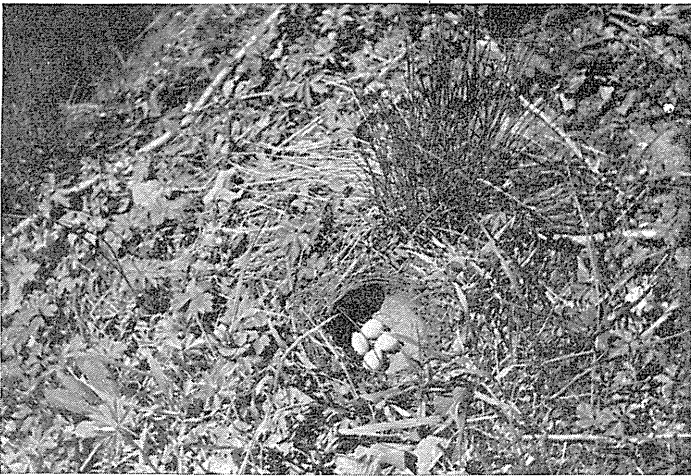
spillet kom den af og til helt til Syne, uanfægtet af de Personer, der sad omkring Apparatet.

Hvorvidt Rørsangeren vilde være blevet animeret til at synge kraftigere og mere vedholdende ved at høre en hvilken som helst Grammofonplade blive spillet, skal ikke kunne afgøres.

P. SYLVEST.

Sangdrossel, *Turdus ericetorum*, rugende paa Jorden.

I D. O. F. T. Aarg. 35, Hefte 1, efterlyser Hr. E. FRIIS en

☒

E. HINKE fot.

Sangdrossel-Rede paa Jorden, Boserup Skov 22. 5. 1941.

Sangdrosselrede anbragt paa Jorden. Jeg har tidligere kun én Gang iagttaget en saadan, halvt skjult under en Stub i Ermelund.

I Foraaret 1941 havde jeg Lejlighed til i Boserup Skov at se en Rede, [der var anbragt direkte paa Jorden. Reden, der blev fundet 22. Maj af Frk. S. ABRAHAMSEN, faldt ypperligt sammen med Omgivelserne og var noget afvigende fra en almindelig Drosselrede, idet den var saa dybt nedsænket i den skraa Grøftekant, at Redens Rand ind mod Skrænten direkte dannedes af Jorden. Paa vedføjede Billede kan man se, at den klinede Redeskaal paa den ene Trediedel gaar over i Jorden

udenom uden skarp Grænse, medens Kanten bestaar af almindeligt Plantemateriale paa de øvrige to Trediedele.

F. BOLT JØRGENSEN.

**Ringdrosler, *Turdus torquatus*, paa Foraarsstrækket
i 1940 og 1941.**

27. April—1. Maj 1940 saas enkelte i Søndermarken, nemlig 27. April mindt 1 ♂ og 1 ♀, 29. April 1 ♀, 30. April atter 1 ♀ og 1. Maj 1 ♂ (ERIK SINDING).

28. April 1940: flere — mindst 4 — saas i Løbet af Dagen paa „Skovfogedmarken“ i Udkanten af Kongelund, først 1 ♀ (P. METZ), senere 2 ♂♂ + 1 ♀ (C. A. BLUME, TH. FRØLICH m. fl.) og endelig 3 ♂♂ + 1 ♀ (TH. FRØLICH).

29. April 1940: 1 ♂ sammesteds (H. REEH).

20. April 1941: 2 ♂♂ paa Marken bag „Skovfogedmarken“ i Kongelund (P. METZ, TH. FRØLICH m. fl.).

27. April 1941: 1 paa „Skovfogedmarken“ i Kongelund (TH. FRØLICH m. fl.).

9. Maj 1941: 1 ♂ + 2 ♀♀ i et Tjørnehegn bag „Skovfogedmarken“ i Kongelund (TH. FRØLICH m. fl.).

Ornithologisk Kartotek.

Ringdrossel, *Turdus torquatus*, set i Januar.

I Omegnen af Snekkersten har jeg adskillige Gange, altid i April-Maj Maaned, set Ringdrossel, men aldrig hørt dens Stemme. Den 27. Januar 1940 saa jeg i Hørsholm Slotspark en Fugl, som jeg mente var en Solsort ♀, men dens Stemme, først nogle smækkende Lyde, omtrent som Rødrygget Tornskades og dernæst enkelte Fløjtetoner, sagde mig, at det maatte være en Ringdrossel, hvilket ogsaa dens ret udviskede Brystskjold overbeviste mig om.

K. MADSEN

Blaahals, *Luscinia svecica*, i Kongelund paa Amager.

Den 12. Oktober 1941 saa jeg i Kongelunds sydvestre Skovhegn en ♂ af Blaahals, i Foraarsdragt med rustbrun Plet i himmelblaat Strubeparti, uden hvide Aftegn.

ALFRED E. HØYER

Dompap, *Pyrrhula pyrrhula*, mulig ynglende i Nordsjælland.

I Juli Maaned 1940 hørte og saa jeg næsten daglig et Par Dompapper i Nærheden af min Bolig paa Stubbedamsvej ved

Helsingør; men det var umuligt for mig at finde nogen Rede i de mange Villahaver. Den 12. August saa jeg i Jernbanens Anlæg ved Strandvejen en ♂ og en ung Dompap, der var lysebrun uden Hætte, men med hvid Haleplet.

30. Juni 1941 hørte jeg gentane Gange Dompapfløjt i Højstrup.

K. MADSEN

ANMELDELSER

SVEND DAHL: Den danske Plante- og Dyreverdens Udforskning. København 1941; Udvalget for Folkeoplysnings Fremme; i Kommission hos G. E. C. GAD. 340 Sider. Pris: 7.00 Kr. — — Man skal helt tilbage til GOSCH's bekendte „Udsigt over Danmarks zoologiske Literatur“ fra 1873 for at finde en samlet Fremstilling af den danske Zoologiske Historie og Udvikling. En Afløser af GOSCH's i mange Henseender forældede Bog har længe været paakrævet og er nu fremkommet i Form af Overbiblotekar SVEND DAHL's store Værk, der tilmed ogsaa inkluderer Botaniken. DAHL har dog grebet Opgaven ganske anderledes an end GOSCH. Han har kun tilsigtet at behandle Udforskningen af den danske Natur og har derfor givet Afkald paa at omtale den Insats, danske Naturvidenskabsmænd har gjort i fremmede Omraader, ikke mindst i Grønland. Det virker besynderligt i en Bog om dansk Zoologi, at nogle af de største Navne blot omtales i Forbigaaende eller helt forties, fordi deres Indsats i al Væsentlighed ligger uden for det egentlige Danmarks Grænser. Imidlertid har DAHL selv i en Indledning præciseret sit Standpunkt, saa dette skal ikke yderligere kommenteres.

DAHL's Bog er underholdende og interessant Læsning, og Teksten oplyses yderligere af talrige Illustrationer, dels Portrætter, dels Billeder fra de omtalte Værker. DAHL er som gammel Naturhistoriker godt inde i sit Stof, og man mærker selv i Enkeltheder, hvor udmærket orienteret han er baade zoologisk, litterært og biografisk. Bogen er delt i en Række Kapitler, der omtaler en særlig Epoke, i Reglen paa den Maade, at der udenom en central Figur, der indgaaende er skildret, er grupperet en Række Samtidige eller Elever. Denne Plan har mange Fordele, men har ogsaa sine Svagheder. Den gør Bogen let læselig og ofte spændende, den gør Perspektivet større og forøger Læserens Overblik over Begivenhederne og over Udviklingen, men samtidig kan Behandlingen ikke undgaa at blive subjektiv, ligesom Grupperingen ofte kan virke noget tilfældig. DAHL har sine Yndlinge, saasom SCHJØDTE, WINGE og KRØYER, mens man ikke undgaar at mærke, at han ikke kan lide STEENSTRUP, den yngre REINHARDT o. a. I det hele taget er det karakteristisk for DAHL, at han er saa menneskelig i sine Skildringer og Betragtninger. Han placerer sine Hovedpersoner ikke blot som Videnskabsmænd, men ogsaa almenmenneskeligt som Personligheder.